

I min tale vil jeg henholde mig til to væsentlige problemstillinger, og sagt direkte betyder det jo ikke, at der ikke er andre meget vigtige ligestillingspolitiske ting, som man godt kunne bruge sine kræfter på, men i betragtning af at der jo også er en taletid, jeg skal overholde, så har jeg valgt på vegne af Venstre at fokusere på to emner, hvoraf ministeren selvfølgelig også har været inde på nogle af dem, hun har faktisk været inde på dem begge.

Men lad mig starte med de to emner, som jeg gerne vil diskutere under det her års ligestillingsdebat, nemlig først og fremmest det danske arbejdsmarked, og hvordan ligestillingen har det på arbejdsmarkedet og de afledte konsekvenser, der måtte være dér. Og det andet tema er det, som vi netop har berørt, nemlig handel med kvinder.

I forbindelse med det danske arbejdsmarked kan man jo tage udgangspunkt i, at Danmark har et af de mest kønsopdelte arbejdsmarkeder i verden. Det er jo en konstatering, som bliver gentaget år efter år, men nu er tiden også kommet til, at vi bliver nødt til at gøre en ekstra indsats for at se, om vi kan gøre op med den kønsopdeling, som har konsekvenser for både løn, karrieremuligheder og arbejdspladskultur.

Når kvinder og mænd er skarpt inddelt i jobkategorier og uddannelsesretninger, skaber det nogle problemer. Der bliver en slags usynlig grænse for, hvad man kan vælge som mand, og hvad man kan vælge som kvinde. Det er en ærgerlig begrænsning af den enkeltes valgfrihed, og det kan også være med til at sende nogle uheldige signaler til de unge om, at der er nogle bestemte rammer, som man skal passe ind i.

Jeg vil sige – og det er måske det vigtigste – at det også er vigtigt at arbejde videre med afvikling af det kønsopdelte arbejdsmarked, fordi der heri ligger en væsentlig nøgle til at løse nogle af de ligelønsproblemer, som vi også slås med, for så længe mænd og kvinder er ansat i forskellige brancher og forskellige funktioner, kan det nogle gange være vanskeligt at sikre en hel lige løn. Men målet om lige løn for lige arbejde kræver samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, beskæftigelsesministeren og de enkelte virksomheder, og her må man sige, at vi alle har en plads at udfylde i det arbejde.

Som ligestillingsministeren netop har redegjort for, er der også fremsat lovforslag, som skal sikre den nødvendige viden på området i form af nogle kønsopdelte lønstatistikker, dog med det hensyn, at det ikke skal gå ud over den

enkelte medarbejders anonymitet. Og måske bliver ligelønsproblematikken mere synlig, men også sat i perspektiv, når vi ser på, hvor få kvinder der er placeret i toppen af Danmark, på chefgangene, i bestyrelseslokalerne, i forskningen på universiteterne og også i kommunalbestyrelserne.

Det er jo på mange måder udtryk for et repræsentativt underskud, når kvinder kun udgør omkring en fjerdedel af lokalpolitikkerne og kun sidder i et fåtal af borgmesterkontorerne rundt omkring. Det er selvfølgelig et problem, som vi hver især og som partier bliver nødt til at tage handsken op i forbindelse med og gøre en særlig indsats for at løse.

Hvad angår erhvervslivet og forskningsverdenen, er der allerede et solidt arbejde i gang, men det er selvfølgelig klart, at det lave tal på under 10 pct. kvinder på de øverste niveauer skal der stadig væk arbejdes for at gøre noget ved. Der skal arbejdes på mange fronter, men fælles for indsatsen er, at også virksomheder og universiteter hver især bærer en stor del af ansvaret og også arbejder for at få flere kvinder i toppen.

Det gode er – det ved vi jo fra mange erfaringer, og det har vi også diskuteret her i Folketinget – at for mange virksomheder er der én ting, som virksomhederne jo oftest kan forstå, nemlig det, der giver økonomiske resultater, det, der kan betale sig på bundlinjen. Og der ved vi jo bl.a. fra amerikanske undersøgelser, men også fra Nina Smith fra Handelshøjskolen i Århus, at det at have ligestilling, det også at have kvinder i ledelsen, gør, at man får et bedre resultat på bundlinjen.

Det andet store område, som vi også har en forpligtelse til at diskutere i dag, er indsatsen for at sikre nogle bedre vilkår for de kvinder, der bliver handlet. Kvindehandel er en horribel forbrydelse og desværre et stort problem i vores del af verden. Derfor ser Venstre også med stor tilfredshed på den tilgang til problemet, som ligestillingsministeren har.

Kl. 18.20

Vi skal sende et klart signal til samfundet om, at handel med kvinder er en forbrydelse af den mest ydmygende karakter, at handel med kvinder skal bekæmpes både nationalt og internationalt. Ofrene har brug for hjælp til at komme videre, og alle, der får kendskab til denne handel, har også en pligt til at være med til at reagere. Det er simpelt hen umenneskeligt, ulovligt og dybt uacceptabelt.